

«Βάκχες», η επιφύλαξη έγινε ευχάριστη έκπληξη

Της Ολγας Σελλα

Ήταν η παράσταση που είχε τα περισσότερα αρνητικά σχόλια πριν καν τη δει κανείς. Από τη στιγμή που ανακοινώθηκε ότι ο Σάκης Ρουβάς θα υποδυόταν τον Διόνυσο στην τραγωδία του Ευριπίδη «Βάκχες», η βεντάλια των σχολίων εκτάθηκε από τον χλευασμό μέχρι την απλή επιφύλαξη. Η παράσταση που έστησε και σκηνοθέτησε ο Δημήτρης Λιγνάδης έκανε αίτηση για συμμετοχή στο Φεστιβάλ Επιδαύρου, που όμως δεν έγινε δεκτή.

Στην Αττική

Ετσι, οι «Βάκχες» ξεκίνησαν μια μεγάλη περιοδεία σε όλη την Ελλάδα και, όπως συμβαίνει με όλες τις περιοδείες, οι τελικοί σταθμοί είναι στα διάφορα θέατρα των δήμων του Λεκανοπεδίου. Πρώτη εμφάνιση λοιπόν στο αθηναϊκό κοινό έκαναν οι «Βάκχες» στις 29 και 30 Αυγούστου στο Θέατρο Βράχων στον Βύρωνα.

Πρώτη έκπληξη: δεν είδα τα πλήθη που περίμενα. Η θεατρική σιδηροκατασκευή (ίδια μάλλον από τότε που στήθηκε και εξίσου άβολη!) δεν γέμισε, τουλάχιστον τη δεύτερη μέρα. Στη μίαν άκρη της σκηνής υπήρχε ένα σιδερένιο εικονοστάσι, από εκείνα που έστεκαν μόνα σε διάφορα σημεία των επαρχιακών δρόμων για χρόνια, στη μνήμη κάποιων που έφυγαν. Στη μέση υπήρχαν δεμάτια σανού, το ένα πάνω στο άλλο και στην άλλη άκρη της σκηνής μια ξύλινη κολόνα ηλεκτροδότησης. Πρώτη εμφανίστηκε στη σκηνή η Γιώτα Βέη, ντυμένη στα μαύρα και ψάλλοντας «Ίδού ο νυμφίος έρχεται...». Με αργό βήμα φτάνει στο εικονοστάσι, ανάβει με κατάνυξη το καντηλάκι και πριν φύγει από τη σκηνή, από τη νάυλον σακούλα που κρατάει βγάζει μερικά πλεκτά σεμεδάκια και αρχίζει να σκεπάζει τα μεγάφωνα που βρίσκονται περιμετρικά της σκηνής. Η βαθιά και απλοϊκή κατάνυξη και πίστη με την εξίσου απλοϊκή λαϊκότητα και την παράδοση συνενώνονται σ' αυτή την πρώτη χωρίς λόγια σκηνή... Και αμέσως μετά ακούγονται βαριά βήματα. Εμφανίζεται ένας άνδρας κουκουλωμένος, αγνώριστος. Είναι ο Διόνυσος που φτάνει μεταμφιεσμένος στη Θήβα, που αφηγείται πώς έφτασε μέχρι εκεί, αρχίζει ν' ανεβαίνει την ξύλινη κολόνα, ως εναερίτης, φορώντας εκείνες τις ίδιες δαγκάνες. Ανάβει τον λαμπτήρα, ο από μηχανής θεός κατεβαίνει στη σκηνή, στη δράση. Και η παράσταση αρχίζει! Ο χορός, οι Βάκχες, τον περικυκλώνουν, τον γδύνουν και εμφανίζεται ο Σάκης Ρουβάς σχεδόν γυμνός, μόνο με το σλιπ. Το ίδιο που φορούσαν και οι Βάκχες παραπέμποντας στο ανακάτεμα των φύλων στη διάρκεια της βακχείας. Αμέσως μετά οι Βάκχες πάλι τον ντύνουν με τα ρούχα που παραπέμπουν σε θεϊκή εμφάνιση: μια μπλούζα αστραφτερή και μια μακριά φούστα, που αποτελεί ως το τέλος το μόνο ένδυμα του Διονύσου.

Με τη σειρά εμφανίζονται ο γέροντας Κάδμος (Γιάννης Καρατζογιάννης με αδυσώπητο υπόγειο κωμικό στοιχείο), που επιχειρεί να προσαρμοστεί στα κελεύσματα των θεών κι ας μην τα πολυπιστεύει, ο Τειρεσίας πάνω σ' ένα καροτσάκι που σέρνει ο Κάδμος (η Ρούλα Πατεράκη σε ρόλο έκπληξη και είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε τη σπουδαία αυτή ηθοποιό να τσαλακώνεται έτσι). Ο Τειρεσίας επιχειρεί να νουθετήσει τον επηρμένο Πενθέα ώστε να δεχθεί τον νέο θεό -το καινούργιο, το διαφορετικό, το ξένο: «Ο ισχυρός λόγω θράσους και ταλέντου στο λέγειν, κακός πολίτης θα γίνει», λέει. Το ξένο και διαφορετικό υπογραμμίζεται πολύ εύστοχα στην παράσταση από τις δυο τρεις μαύρες κοπέλες του χορού και από το τρίο των έγχρωμων Αγγελιοφόρων, που σε ρυθμό ραπ μεταφέρουν τις ειδήσεις (από τις ωραιότερες στιγμές της παράστασης). Ο Πενθέας πείθεται από τα λόγια του Διονύσου να μεταμφιεστεί και να πάει στον Κιθαιρώνα. Η Μαρία Κίτσου εμφανίζεται λίγο μετά σαλεμένη -συγκλονιστική- Αγαύη, χωρίς να γνωρίζει ότι έχει σκοτώσει η ίδια τον γιο της, τον Πενθέα. Στην αποκάλυψη της αλήθειας βουβαίνεται, κοιτάζει ακίνητη το κομμένο κεφάλι και αναλαμβάνει πάλι η Γιώτα Βέη, μ' ένα σπαραχτικό και ανατριχιαστικό μοιρολόι να μεταφέρει την οδύνη (κανείς δεν σάλεψε σ' όλο το θέατρο σ' αυτήν τη σκηνή).

Καλοδουλεμένη παράσταση

Ήταν μια γεμάτη, δουλεμένη παράσταση από τον Δημήτρη Λιγνάδη (με μία από τις ωραιότερες μεταφράσεις της τραγωδίας υπογεγραμμένη από τον Γιάννη Λιγνάδη). Με ευφυή στοιχεία, με άποψη, με σεβασμό. Όσο για τον πρωταγωνιστή της παράστασης που τόσος λόγος έγινε για την παρουσία του, τον Σάκη Ρουβά, εμφανίστηκε χωρίς έπαρση, χωρίς την άνεση του σταρ, μπήκε σ' έναν δύσκολο στίβο με συνέπεια, αυταπάρνηση, δέος και σεβασμό γι' αυτό το δύσκολο φορτίο που ανέλαβε. Κι ας μην είχε την πείρα του ηθοποιού που έχει πολλές παραστάσεις πίσω του. Είχε την εντιμότητα του καλλιτέχνη που τολμάει να δοκιμαστεί στα δύσκολα. Κι ήταν αυτό μεγάλο μάθημα. Το ζεστό χειροκρότημα στο τέλος επιβράβευσε την προσπάθεια όλων.

Ημερομηνία : 3/9/13